

anseer det for langt rigtigere, at man ikke søger at give Folkethingets Stilling til Finansloven en større Udvikling, en større Betydning end den, den har i selve Grundloven. Jeg anseer det for langt rigtigere, at man holder sig dertil, end følger den modsatte Fremgangsmaade; thi derved fremkalder man kun en Bestræbelse efter at indskrænke Bemyndigelsen med Hensyn til Finansloven saameget som muligt, hvilket neppe kan være ønskeligt. Jeg har saameget mindre kunnet finde Betænkelse ved at stille dette Endringsforslag i Landstinget, som der jo ikke mangler Præcedens i den Henseende, idet der, nemlig af Regjeringen tidligere er stillet nye Forslag til Finansloven i det andet Thing. Jeg skal dertil tilføje, at det selvstændigt er det Rigtigste, og det ene Rigtige, at ethvert Forslag staaer i selve Finansloven, naar den forelægges af Regjeringen; men naar dette ikke kan skee, er det rigtigst, at Forslaget forelægges snarest muligt, for paa den Maade at fremskynde Forhandlingerne og søge at tilvejebringe det hurtigste skee kan Overensstemmelse mellem de forskjellige Dele af den lovgivende Magt med Hensyn til Finansloven. Jeg kan jo ikke nægte, at mit Forslag kom noget seent ind, nemlig først ved Finanslovens tredje Behandling i Landstinget; men det kunde ikke komme frem ved anden Behandling; thi samme Dag, som Lønningens endelige Skæbne der blev afgjort, var Finansloven til anden Behandling, og jeg kunde ikke samme Dag stille mit Endringsforslag, da der ikke i Landstinget er den Forretningsorden, at man under selve Mødet kan stille Endringsforslag, hvilket jo forøvrigt heller ikke gjælder her. Endringsforslaget er saaledes stillet snarest muligt, men dertil kommer, at der i selve Sagens Natur laa en Berettigelse til strax at stille det; thi den Lov, der har givet Anledning til det, er bleven forhandlet i selve Landstinget. Det tør nu dog vistnok antages, at endel af Folkethingets Medlemmer følge Landstingets Forhandling, om det end ikke absolut er nogen Nødvendighed, at de skulle gjøre det, og man vil da vide, at dette Endringsforslag kommer som et Supplement til den hele lange Række af Forhandling, som ere foregaaede i selve Landstinget; og forsaavidt Landstinget ikke skal

have ønsket et saadant Endringsforslag som det naturlige Resultat af de mellem mig og dette Thing førte Forhandlinger, ved jeg ikke engang, om jeg overhovedet vilde have haft lyst til at stille det. I det jeg altsaa skal takke det ærede Finansudvalg, for at det ikke har foreslaaet, at Endringsforslaget skal gaae ud, kan jeg dog ikke anerkjende, at det kunde have været stillet tidligere, end skeet er, og heller ikke kan jeg anerkjende, at det vilde have været rigtigere at vente med at stille det, indtil Finansloven var kommen tilbage hertil Folkethinget, hvilket jo desuden vilde have gjort det nødvendigt, at Loven igjen maatte vende tilbage til det andet Thing, og at man saaledes for en Theories Skyld, hvis Rigtighed jeg ikke anerkjender, maatte være kommen til at udsætte Rigsdagens Forhandlinger.

Fischer: Saavidt jeg veed, ere disse 2000 Rd., om hvilke der her handles, begjærede af den høitærede Cultusminister til en Forberedelse af den geistlige Lønningens Lov, for ved Hjælp deraf at nedsætte Commissioner, som skulle tage under Overveielse, hvorvidt den Ford, der er tildeelt Geistligheden, kunde indskrænkes. Det er mig ikke bekjendt, om den høitærede Minister i det andet Thing har udtalt sig om, hvilke Instruxer der muligviis maatte gives disse Commissioner, og dog troer jeg, at det vilde være ønskeligt at have nogen Mening derom, forinden man gaaer til Voteringen. Jeg vilde navnlig ansee det for rigtigt at erfare, om den høitærede Minister, ved de Instruxer, han agter at give disse Commissioner for deres Arbejde, vil holde sig til, hvad der i Landstinget er vedtaget under Forhandlingerne angaaende den geistlige Lønningens Lov med Hensyn til det Grundlag, hvorpaa der skal gaaes frem ved Begrænsningen af den Ford, der er tillagt Geistligheden som Lønning. Det vilde være mig kjær at høre en saadan Udtalelse derom af den høitærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg kan dog egentlig ikke indsee, at det skal være saa sær vigtigt, inden man gaaer til Afstemningen, at faae det at vide; thi jeg troer ikke, at der er mange